

PARAULA I VIDA

Bon Any: «La meva Pau us dono!»

Comencem un Nou Any, el 2017 des del Naixement de Jesucrist, i amb el temps, se'ns ofereix una oportunitat més per a viure de veritat, amb amor, amb servei, amb lloança a Déu. Ja Sant Ignasi fa considerar al «Principi i fonament» dels seus Exercicis espirituals que «l'home ha estat creat per a lloar, fer reverència, i servir Déu», comprenent-hi el fi de les nostres vides, que venim de Déu i anem vers Déu, estimant i servint-nos de les coses creades per millor assolir aquest fi. I el gran manament ja el sabem: Estimar Déu per damunt de tot i el pròxim com a un mateix. Aquestes veritats ens convenen retenir-les novament en començar un Nou Any. Per a què viure, si no?

Amb la festa de Santa Maria, Mare de Déu, també celebrem avui la **Jornada Mundial de la Pau**, que enguany arriba a la seva 50a edició d'ençà que la va establir el Papa Pau VI. Per a aquest 2017 el Papa Francesc ens ha donat un lema i un Missatge: «**La no-violència: un estil de política per a la pau.**»

Parlar de «**no-violència**» significa no només una aspiració, un desig, un rebuig moral de la violència, de les bar-

res, dels impulsos destructius, sinó un «enfocament polític realista, obert a l'esperança», diu el Papa Francesc. En una situació mundial en la qual es multipliquen els «brots de violència» i on —com sovint ha dit el Papa— estem ja en una «*tercera guerra mundial per parts*, amb crims, massacres i destruccions de tota índole», és important donar espai a la no-violència «com a mètode polític» i com a «via realista per superar els conflictes armats», negociant «vies de pau, fins i tot allà on aquestes semblen ambigües i impracticables». Dins d'aquesta perspectiva trobem el respecte per la història i la identitat de tots els Pobles, i, per tant, la idea d'una superioritat moral d'una part sobre l'altra seria derrotada. Alhora, però, això no vol dir que una nació pugui romandre indiferent davant les tragèdies d'una altra. Per contra, significa reconèixer la primacia de la diplomàcia sobre el poder de les armes. En aquesta perspectiva el Papa destaca que «és important que sempre es reconegui la força del dret, en comptes, del dret de la força». També denuncia que el tràfic il·legal d'armes és el que sosté la major part dels conflictes. «La no-violència com a tàctica política pot fer i ha de fer molt per combatre aquest flagell.»

El setembre de 2014, commemorant l'inici de la Primera Guerra Mundial, terriblement mortífera, el Papa Francesc va clamar des del cementiri de Redipuglia: «Els que especulen amb la guerra, potser guanyen molt, però el seu cor corromput ha perdut la capacitat de plorar». La guerra és «una bogeria» alimentada per conceptes com «l'avarícia, la intolerància i l'ambició de poder» que sovint troben justificació en la ideologia i que ho destrueix i ho trasbalsat tot.

Cal criticar la indiferència instal·lada a la societat, que el Papa il·lustra amb la resposta amb la qual Caïn va negar davant Déu conèixer on era el seu germà assassinat: «A mi què m'importa?». Mirem que ens importin tots aquests greus problemes; fem-nos portadors de pau en totes les relacions que establim properes o llunyanes; preguem per la pau; eduquem-nos per a la pau; edifiquem comunitats de pau.

Recordem la frase feliç de Pau VI: «Si vols la pau, treballa per la justícia!». BON ANY a tots, convençuts del que ens promet Jesús: «*La Pau us dono, la meva Pau us dono!*»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Ajudant a Haití

La campanya d'emergència de Càritas diocesana d'Urgell per ajudar Haití amb motiu del terratrèmol sofert fa dos mesos ha recollit 12.964,83 €. S'ha superat l'objectiu fixat inicialment. Els diners s'han lliurat a Càritas Espanyola, perquè vagin destinats, a través de Càritas d'Haití, a la compra d'aliments, materials de resposta ràpida, medicines i productes d'higiene. S'han dut a terme diverses accions per a la col·lecta, com participar en fires i mercats, encara que el gran gruix de les aportacions procedeix de les paròquies del Bisbat i la solidaritat de persones anònimes. Càritas d'Urgell agraeix a tots els socis, voluntaris, preveres, treballadors i amics la seva implicació en la Campanya.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Any nou: compartim la llum

Ahir va ser el darrer dia de l'any 2016. Avui és el primer del nou any. Molts van menjar anit els dotze grans de raïm, tot coincidint amb les dotze hores que marcaven els rellotges. També van beure cava. Manifestació de bons desigs, petons i abraçades. En les revetlles familiars, la majoria dels més jovenets, un cop celebrat el traspàs d'any, se n'anaren a dormir. La son els anava venent. En algunes famílies, després del raïm, els seus membres van resar junts un parenostre. En d'altres revetlles, el raïm i el cava representaren una aturada en la festa que s'allargaria fins a la matinada. Serpentina, paperets... festa amb els amics de sempre o amb d'altres tot just acabats de conèixer. Algunes persones ho celebraren parti-

cipant en una vetlla de pregària o en la celebració de l'eucaristia, tot pregant per un bon any per a ells i per a tothom. Després, si així ho desitjaven, en el mateix lloc o arribats a casa, també hi hagué temps per brindar i compartir neules i torrons. Han estat diverses les maneres de celebrar el nou any.

Em vénen a la memòria les paraules que vaig escoltar fa dotze dies en una escola que el diumenge abans del dia de Nadal convida anualment pares, professors, religioses de la congregació titular, personal d'administració i serveis i alumnes a una celebració avançada de les festes que s'apropen. El director ens va dir: «Aquest curs ens hem proposat estar oberts a la llum dels altres, i aquests dies n'hi ha molta, de llum, llum i més

llum, llum per tot arreu! Llums enlluernadors als aparadors de les botigues; llums de mil colors als carrers engalanats perquè hi passem; llums ben bonics a casa nostra, perquè quan vinguin tiets, avis i cosins vegin que estem de festa. Quin festival de llums i colors, oi? Però avui ens hem trobat per celebrar que la llum més important, la més intensa i la que més escalfa, és la que ens dona la figura més petita del pessebre que hem preparat amb els pares, la de Jesús. «El missatge que us anunciem és aquest: Déu és llum, i en ell no hi ha foscor de cap mena» (1Jn 1,5). Descubrim-la de nou i compartim-la en les nostres accions de cada dia.»

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Feliz Año: «¡Mi Paz os doy!»

Empezamos un Nuevo Año, el 2017 desde el Nacimiento de Jesucristo, y con el tiempo, se nos ofrece una oportunidad más para vivir de verdad, con amor, con servicio, con alabanza a Dios. Ya San Ignacio hace considerar en su «Principio y fundamento» de los Ejercicios espirituales que «el hombre ha sido creado para alabar, hacer reverencia y servir a Dios», comprendiendo el fin de nuestras vidas, que es nuestro venir de Dios y nuestro ir hacia Dios, amando y sirviéndonos de las cosas creadas por mejor lograr este fin. Y el gran mandamiento ya lo sabemos: Amar a Dios por encima de todo y al prójimo como a uno mismo. Estas verdades debemos retenerlas nuevamente al comenzar un Nuevo Año. ¿Para qué vivir, si no?

Con la fiesta de la Bienaventurada Virgen María, Madre de Dios, también celebramos hoy la **Jornada Mundial de la Paz**, que este año llega a su 50.ª edición desde que la estableció el gran Papa Pablo VI. Para este 2017, el Papa Francisco nos ha dado un lema y un Mensaje: «**La no violencia: un estilo de política para la paz.**»

Hablar de «no violencia» significa no sólo una aspiración, un deseo, un rechazo moral de la violencia, de las barreras, de los impulsos destructivos, sino un «enfoque político realista, abierto a la esperanza», dice el Papa Francisco. En una situación mundial en la que se multiplican los «brotes de violencia» y donde —como a menudo ha dicho el Papa— estamos ya en una «tercera guerra mundial por partes, con crímenes, masacres y destrucciones de toda índole», es importante dar espacio a la no violencia «como método político» y como «vía realista para superar los conflictos armados», negociando «vías de paz, incluso allí donde éstas parecen ambiguas e impracticables». Dentro de esta perspectiva encontramos el respeto por la historia y la identidad de todos los Pueblos, y, por tanto, la idea de una superioridad moral de una parte sobre la otra sería derrotada. Al mismo tiempo, esto no quiere decir que una nación pueda permanecer indiferente ante las tragedias de otra. Por el contrario, significa reconocer la primacía de la diplomacia sobre el poder de las armas. En esta perspectiva el Papa destaca que «es importante que siempre se reconozca la fuerza del derecho, en vez, del derecho de la fuerza». También denuncia que el tráfico ilegal de armas es el que sostiene la mayor parte de los conflictos. «La no violencia como táctica política puede y debe hacer mucho por combatir este flagelo.»

En septiembre de 2014, conmemorando el inicio de la Primera Guerra Mundial, terriblemente mortífera, el Papa Francisco clamó desde el cementerio de Redipuglia: «Los que especulan con la guerra, tal vez ganan mucho, pero su corazón corrompido ha perdido la capacidad de llorar». La guerra es «una locura» alimentada por conceptos como «la avaricia, la intolerancia y la ambición de poder» que a menudo encuentran justificación en la ideología y que lo destruye y lo trastorna todo. Hay que criticar la indiferencia instalada en la sociedad, que el Papa ilustra con la respuesta con la que Caín negó ante Dios conocer dónde estaba su hermano asesinado: «¿A mí qué me importa?». Miremos que nos importen todos estos graves problemas; hagámonos portadores de paz en todas las relaciones que establecemos cercanas o lejanas; roguemos por la paz; eduquémonos para la paz; edifiquemos comunidades de paz.

Recordemos la frase feliz de Pablo VI. «Si quieres la paz, trabaja por la justicia». ¡FELIZ AÑO a todos, convencidos de lo que nos promete Jesús: «¡Mi Paz os doy!»

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Se celebra el Consell Diocesà de Càritas d'Urgell a Balaguer

Al Centre Sant Domènec de Balaguer va tenir lloc, el dissabte dia 3 de desembre, la reunió ordinària del Consell Diocesà de Càritas d'Urgell, sota la presidència de l'Arquebisbe Mons. Vives i amb el Director Sr. Josep Casanova.

A la pregària inicial, l'Arquebisbe recordà que aquell era el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat, i els encomanà així com les seves famílies i les institucions que acompanyen la seva lluita. L'ordre del dia va dur a tractar el projecte «Treballem junts el model d'acció», una ajuda per

a la reflexió sobre els fonaments de l'acció de Càritas, que restarà obert per a aportacions de les diverses Càritas parroquials; el seguiment de les activitats que desenvolupen el Pla estratègic; les entitats amb cor distingides; l'obertura d'un pis d'acollida a Balaguer; el projecte tèxtil «Moda.RE»; es van donar els resultats de les col·lectes i de les Campanyes d'emergències. També es va presentar la Campanya de Nadal, i es va parlar del desenvolupament de l'empresa d'inserció «Nougrapats».

► **Jornada de formació de Càritas d'Urgell, Solsona i Lleida.** Els treballadors de Càritas Diocesana d'Urgell, Solsona i Lleida es van trobar el divendres 18 de novembre en una Jornada de formació al Santuari del Sant Crist de Balaguer. Hi van assistir unes 65 persones, entre directius, voluntaris responsables de projectes i de personal contractat. L'acte es va iniciar amb una pregària i després es va portar a terme una ponència amb el títol «Càritas: acció i reflexió», a càrrec de Mn. Carles Sanmartín, Delegat diocesà de Pastoral Caritativa i Social de Lleida. Es va acabar amb una exposició d'experiències de tres persones —una de cada Càritas—, i un diàleg per grups.

► **Predicació de Mons. Vives a Sevilla.** L'Arquebisbe d'Urgell farà la predicació del Solemne Quinario del Jesús del Gran Poder des del dia 1 de gener i fins al dia 5. La Hermandad del Gran Poder i la seva confraria de natzarens a Sevilla celebra cada any, en honor a Nostre Senyor, una sèrie de celebracions religioses, pregàries i les prèdiques del Solemne Quinario. El mateix dia 1, a les vuit del vespre, se celebra el Rosari, després el Sant Quinari que predicarà Mons. Vives i la Santa Missa. Aquests dies se celebra el Jubileu Circular de les Quaranta Hores concedit el 1869 pel Papa Pius IX als fidels que veneren al Crist del Gran Poder fins a la posta de sol del dia de l'Epifania del Senyor.

► **Mn. Parés, fill adoptiu de la ciutat de La Seu d'Urgell.** Mn. Xavier Parés Saltor, Rector de Sant Ot i Degà del Capítol de la catedral de Santa Maria d'Urgell, va rebre de l'Alcalde de La Seu d'Urgell, Albert Batalla, la distinció de Fill Adoptiu de la Ciutat en un acte que es va celebrar el passat 25 de novembre al Saló de Plens de l'Ajuntament. L'acte va congrega més de cent persones, entre les quals l'Arquebisbe d'Urgell, el Ministre de Finances del Govern d'Andorra, així com el Germà Major de la Germandat de Sant Sebastià, antics alcaldes de la ciutat i els familiars de Mn. Parés, a més del Rector de Ribes de Freser, localitat natal de Mn. Parés.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

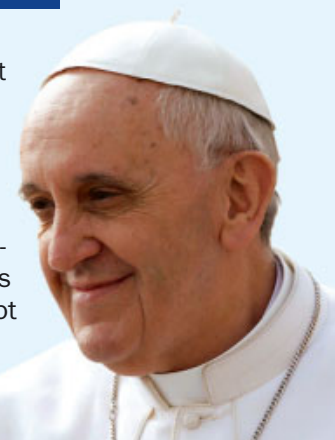

► **@Pontifex:** «Encomanem l'Església, tota la humanitat i l'immens cosmos del Senyor, perquè vessi la seva misericòrdia sobre totes les criatures» (20 de novembre).

► **@Pontifex:** «Com desitjo que els anys que han de venir siguin plens de misericòrdia, perquè cadascú trobi la bondat i la tendresa de Déu!» (22 de novembre).

► **@Pontifex:** «Que l'Esperit Sant ens ajudi a ser pacients per suportar, humils i simples per aconsellar» (23 de novembre).

► **@Pontifex:** «Cal sortir de nosaltres mateixos per trobar els altres. Si no ho fem, fins i tot els cristians emmalaltim de divisió» (25 de novembre).

50a JORNADA MUNDIAL DE LA PAU 2017

El Papa Francesc ens recorda que la pau és la línia única i veritable del progrés humà

El Papa Francesc ha llençat enguany un especial desafiament als catòlics perquè la pau regni a tot el món en l'any 2017: que la violència sigui desterrada de la vida de cada un i que això es faci a través de l'oració i l'acció. El Sant Pare va fer aquest especial anomenat en el seu missatge per a la Jornada Mundial de la Pau 2017 que se celebra aquest diumenge 1 de gener i que porta com a títol «La no-violència: estil d'una política per a la pau».

En el text, el Pontífex ens exhorta d'aquesta manera: «al 2017, comprometem amb la nostra pregària i acció a ser persones que s'apartin del seu cor, de les seves paraules i dels seus gestos la violència, i a construir comunitats no violentes, que tinguin cura de la casa comuna».

El Papa explica en el text que aquest desafiament pot aconseguir-se a través de les vuit Benaurances, ja que elles «tracen el perfil de la persona que podem definir benaurada, bona i autèntica. Benaurats els mansos —diu Jesús—, els compassius, els que treballen per la pau, i els purs de cor, els qui tenen fam i set de ser justos».

«Això és també un programa i un desafiament per als líders polítics i religiosos, per als responsables de les institucions internacionals i els dirigents de les empreses i dels mitjans de comunicació de tot el món: aplicar les Benaurances en l'exercici de les seves pròpies responsabilitats.»

El Papa també recorda breument algunes de les coses que van dir en el seu moment el beat Pau VI, Sant Joan XXIII, Sant Joan Pau II i Benet XVI, tots fermament compromesos en promoure la pau a tot l'orbe, en el sentit que la línia única i veri-

table del progrés humà és la pau. Per a ell, «la no-violència activa és una manera de mostrar veritablement com, de veritat, la unitat és més important i fecunda que el conflicte. Tot en el món està íntimament interconnectat». «Pot passar que les diferències generin xocs: enfrontem-los de forma constructiva i no violenta, de manera que «les tensions i els oposats arribin a una unitat pluriforme que engendra nova vida», conservant «les virtualitats valuoses de les polaritats en pugna».»

Gran perill de les guerres

Alerta sobre el gran perill de les guerres i explica que «la violència no és la solució per al nostre món fragmentat. Respondre amb violència a la violència porta, en el millor dels casos, a l'emigració forçada, on hi ha un enorme patiment. Les grans quantitats de recursos que es destinen a fins militars són sostrets de les necessitats dels joves, de les famílies en dificultat, dels ancians, dels malalts, de la gran majoria dels habitants del món. En el pitjor dels casos, porta a la mort física i espiritual de molts, si no és de tots».

Per això, cal obrir-se al Senyor: «qui acull la Bona Notícia de Jesús reconeix la seva pròpia violència i es dei-

Restes d'armament llençat en la zona de Betlem

xa curar per la misericòrdia de Déu, convertint-se al seu torn en instrument de reconciliació, segons l'exhortació de Sant Francesc d'Assís: «que la pau que anuncieu de paraula la tingueu, i en major mesura, en els vostres cors».

«Moltes vegades la no-violència s'entén com a rendició, desinterès i passivitat, però en realitat no és així. Quan la Mare Teresa va rebre el premi Nobel de la Pau, el 1979, va declarar clarament el seu missatge de la no-violència activa: «A les nostres famílies no tenim necessitat de bombes i armes, de destruir per portar la pau, sinó de viure units, esti-

mant-nos els uns als altres [...]. I llavors serem capaços de superar tot el mal que hi ha al món». En aquest sentit, el Pontífex recorda exemples reeixits com són els de «Mahatma Gandhi i Khan Abdul Ghaffar Khan en l'alliberament de l'Índia, i de Martin Luther King Jr. contra la discriminació racial. Especialment, les dones són freqüentment líders de la no-violència com, per exemple, Leymah Gbowee i milers de dones liberianes, que han organitzat trobades de pregària i protesta no-violenta (*pray-ins*), obtenint negociacions d'alt nivell per a la conclusió de la segona guerra civil a Libèria».

AGENDA

► **1 de gener.** Jornada Mundial de la Pau.

► **7 de gener.** Inici de la Visita de la Coordinadora de les Conferències Episcopals per a l'Església a Terra Santa.

► **17 de gener.** Sant Antoni Abat.

► **18 de gener.** Octavari per la Unitat dels Cristians.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. □ Dilluns (lit. hores: 2a set.) [1Jo 2,22-28 / SI 97 / Jo 1,19-28]. St. Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadócia, i St. Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, Auxili dels cristians.

3. □ Dimarts [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana).

4. □ Dimecres [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert,

bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

5. □ Dijous [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliania, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista).

6. □ Divendres [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor, Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Bal-

tasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe.

7. □ Dissabte [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe.

8. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: de la Festa) [Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Mt 3,13-17]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), verge, a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelita).

Solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu

▶ Lectura del llibre dels Nombres

(Nm 6,22-27)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Digues a Aharon i als seus fills: Beneïu el poble d'Israel amb aquestes paraules: "Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu; que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau". Així interposaran el meu nom a favor del poble d'Israel, i jo el beneiré.»

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 4,4-7)

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill que ell ha enviat crida en els nostres cors: «Abbà, Pare!» Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 2,16-21)

En aquell temps, els pastors anaren a Bet-Lèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava. Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidar-lo, li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare.

▶ Lectura del libro de los Números

(Núm 6,22-27)

El Señor habló a Moisés: «Di a Aarón y a sus hijos, esta es la fórmula con la que bendeciréis a los hijos de Israel: "El Señor te bendiga y te proteja, ilumine su rostro sobre ti y te conceda su favor. El Señor te muestre su rostro y te conceda la paz". Así invocarán mi nombre sobre los hijos de Israel y yo los bendeciré.»

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Que Dios tenga piedad y nos bendiga.*

Que Dios tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / todos los confines de la tierra. R.

▶ Segunda lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 4,4-7)

Hermanos: Cuando llegó la plenitud del tiempo, envió Dios a su Hijo, nacido de mujer, nacido bajo la ley, para rescatar a los que estaban bajo la ley, para que recibiéramos la adopción filiar. Como sois hijos, Dios envió a nuestros corazones el Espíritu de su Hijo, que clama: «¡"Abba", Padre!». Así que ya no eres esclavo, sino hijo; y si eres hijo, eres también heredero por voluntad de Dios.

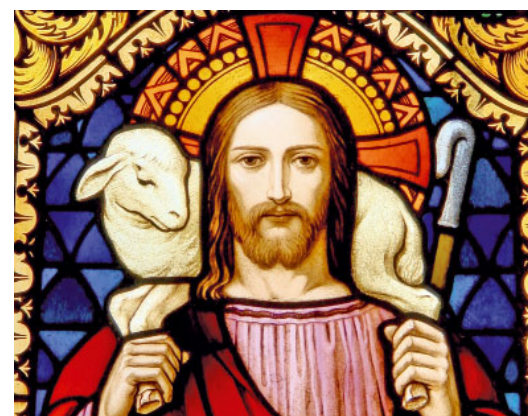
▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 2,16-21)

En aquel tiempo, los pastores fueron corriendo hacia Belén y encontraron a María y a José, y al niño acostado en el pesebre. Al verlo, contaron lo que se les había dicho de aquel niño. Todos los que lo oían se admiraban de lo que les habían dicho los pastores. María, por su parte, conservaba todas estas cosas, meditándolas en su corazón. Y se volvieron los pastores, dando gloria y alabanza a Dios por todo lo que se les había dicho.

Cuando se cumplieron los ocho días para circumcidar al niño, le pusieron por nombre Jesús, como lo había llamado el ángel antes de su concepción.

COMENTARI

Que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada

Recollint tradició molt antiga, el llibre dels Nombres diu que *Aharon i els seus fills*, més que beneir ells, invoquen la benedicció de Déu: *Que el Senyor et beneeixi i et guardi*.

És a dir, *que el Senyor giri cap a tu la mirada* perquè, captant-la, puguis rebre *la pau*, do de Déu, esdevenint-ne constructor i testimoni.

Ga 4 presenta la filiació divina dels justificats per la fe. El pas de l'*esclavatge* a la *llibertat*, de la minoria a la majoria d'edat, ve per un fet que Déu protagonitza: *Quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill*.

No és aquell temps el que té i aporta *plenitud* de perfecció sinó que Déu, venint al món, és qui aporta plenitud a aquell temps.

Un doble «enviament» diví ho canvia tot:

- a) *Déu envià el seu Fill nascut d'una dona;*
- b) *Déu envià l'Esperit del seu Fill.*

L'objectiu del doble enviament és *perquè obtinguéssim ja la condició de fills*.

Ell es fa com nosaltres per fer-nos d'alguna manera com Ell. *La prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill crida en els nostres cors «Abbà, Pare!»*.

El relat evangèlic dels *pastors* forma part d'un tríptic amb Zacaries (1,5s), Maria (1,26s) i els pastors (2,8s) com a destinataris d'aparicions d'àngel amb missatge, torbació, invitació a «No témer» i senyal diví.

Els *pastors*, marginats en una societat que no els acceptava com a testimonis en un judici, reben *la Bona Nova de l'àngel* de que *ha nascut el Messies Salvador, anaren a Bet-Lèhem a comprovar-ho, van contar el que els havien dit i en parlaven talment que tothom qui ho sentia es meravellava; finalment se'n tornaren a la seva feina glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit*.

Tot un programa evangelitzador!

Mn. José Luis Arín